

PODEJMACZ (1) *sb m*

I pl pod(e)jmaczami.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, kto podaje podnosząc na rękach dziecko do chrztu, ojciec chrzestny: Iełzcze ku tym fprawcam/ ktorzy [...] tę Swiętość Krztu [práwuia/ [...] Teraz ie zową oycy Krzełtnymi álbo Kmotry/ á przed tym od ftárych Doktorow póspolitym przezwiłkiem podeymáczámi/ rękoymiámi/ álbo przyrzecznicámi zwáni bywáli. KuczbaKat 130.

Synonimy: kmotr, »krzesny ociec«, kum, przyrzecznik, rękojmia.

Cf [PODEJMICIEL]

JB, MM